

[Jytte Andersen]

bruger i hele det samlede uddannelsessystem, så er det vel begrænset, hvor stor afstanden er på dette punkt.

Hr. Ole Vig Jensen spurgte mig direkte, om socialdemokratiet var parat til at tage medansvar for en samlet økonomisk politik, som skulle skaffe disse midler til veje. Vi har hele tiden været parat til at indgå i et politisk og økonomisk samarbejde med regeringen. Det, der har været problemet, er, at regeringen ikke ville have os med. Vi er stadig væk klar til det, men hr. Ole Vig Jensen husker også forhandlingsforløb, hvor hånden er blevet slået af de socialdemokratiske krav og ikke bare kravene, men også vores udstrakte hånd i forhold til at skaffe økonomisk dækning for dem.

Jeg vil i al stilfærdighed spørge hr. Ole Vig Jensen og det radikale venstre, hvad det radikale venstre har gjort i forhold til regeringen for at få bragt socialdemokraterne ind i de politiske forhandlinger. Spørgsmålet hviler i høj grad på de radikales krav til regeringen om at få bragt den socialdemokratiske gruppe med ind i forhandlingerne, men som sagt er vi klar.

Til de lidt kritiske bemærkninger, som hr. Ole Vig Jensen havde til forslaget, vil jeg sige, at vi også ønsker at gå utraditionelle veje. Vi tror ikke på, at vi kan komme videre ad de, om jeg så må sige, traditionelle veje over for den målgruppe. Derfor er det naturligvis nødvendigt at få udviklet voksenundervisningssystemet, og vi er glade for forsøgs- og udviklingscentret, som snart starter, og vi mener heller ikke, at vi kan undlade at gå nye veje også i formidling og opsøgende arbejde for at få gjort folk bekendt med, at der her rent faktisk er et tilbud, som står til deres rådighed.

Vi har ikke i forslaget forsøgt at lægge det op som et arbejdsmarkedsorienteret uddannelses tilbud. Tværtimod. Vi synes, at vi har peget på, at det både er arbejdsmarkedsuddannelserne i enkeltfagene, enkeltfagskurserne, højskoleophold og oplysningsforbundenes virksomhed, som kan være et valg, som den enkelte selv må træffe. Vi er altså åbne over for målgruppen. Vores forslag taler om dem, der er på arbejdsmarkedet, de arbejdsløse, de hjemmearbejdende kvinder og de mindre, selvstændige erhvervsdrivende. Vi er åbne over for det udvalgsarbejde, vi skal i gang med.

Så til hr. Poulsgaard: vi har ikke snakket om staklerne, vi har snakket om dem, vi tror og ved trænger til en ekstra håndsrækning med at blive frigjort for de barrierer, der i dag er for deres mulighed for at få uddannelse. Det er den arbejdsmæssige barriere, altså ofte hårdt arbejde, skifteholdsarbejde, manglende ligestilling, og det er den barriere, der hedder dårlig økonomi, som meget ofte hænger sammen med en kort uddannelse. Det er faktisk de to barrierer, vi vil have brudt ned gennem de lovforslag, vi opfordrer regeringen til at komme med: retten til uddannelse og retten til en reel løngodtgørelse som en rimelig kompensation for det indtægtstab, som man måtte få, når man forlader arbejdspladsen for at tage uddannelse.

Jeg håber, regeringen vil lytte til det politiske flertal, som tegner sig for disse principper. Jeg vil spørge, om man allerede i de aktuelle forhandlinger, der foregår mellem det radikale venstre og regeringen, har bragt spørgsmålet frem om at få afsat ressourcer til en start på en voksenundervisningsreform. Det er jo det, som det radikale forslag taler om at der skal afsættes ressourcer til på finansloven for 1985.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg stillede fru Jytte Andersen et konkret spørgsmål, men fik ikke skyggen af et svar, og derfor er jeg nødt til at gentage mit spørgsmål.

Folketingets medlemmer modtog i denne uge dette udmærkede skrift, som jeg går ud fra fru Jytte Andersen også har studeret, Orientering fra socialforskningsinstituttet nr. 1, 1984. Jeg vil gerne have lov til at citere fra side 2:

»Efterlønsordningen har en beskæftigelseseffekt på ca. 50 pct. Sagt på en anden måde kommer der én arbejdsløs i arbejde for hver to ældre, der forlader et job og går på efterløn.«

Altså, efterlønsordningen giver en beskæftigelseseffekt på 50 pct. Fru Jytte Andersen opererer med en beskæftigelseseffekt af BFU-forslaget på 70 pct. Vil fru Jytte Andersen ikke blot nogenlunde sandsynliggøre, at BFU skulle give en bedre beskæftigelseseffekt end efterlønsordningen?